

315

Koristeći se ovlaštenjima koja su visokom predstavniku dana članom V Aneksa 10 (Sporazum o civilnoj provedbi Mirovnog ugovora) Općeg okvirnog sporazuma za mir u Bosni i Hercegovini, prema kojem je visoki predstavnik konačni autoritet za tumačenje navedenog Sporazuma o civilnoj provedbi Mirovnog ugovora, i članom II 1. (d) prethodno navedenog Sporazuma, koji od visokog predstavnika zahtijeva da olakša rješavanje bilo kojih poteškoća koje se pojave u vezi sa civilnom provedbom Općeg okvirnog sporazuma za mir u Bosni i Hercegovini;

Pozivajući se na stav XI.2 Zaključaka Konferencije za implementaciju mira održane u Bonu 9. i 10. decembra 1997. godine, u kojem je Vijeće za implementaciju mira pozdravilo namjeru visokog predstavnika da iskoristi svoj konačni autoritet za tumačenje Sporazuma o civilnoj provedbi Mirovnog ugovora, kako bi olakšao rješavanje bilo kojih poteškoća kao što je gore rečeno "donošenjem obavezujućih odluka kakogod on ocijeni da je neophodno" o određenim pitanjima, uključujući i (prema tački (c) stava XI.2) "mjere kojima se osigurava implementacija Mirovnog sporazuma na cijeloj teritoriji Bosne i Hercegovine i njenih entiteta";

S obzirom na činjenicu da proces implementacije mira koji se nastavlja pod okriljem Općeg okvirnog sporazuma za mir u Bosni i Hercegovini još uvijek nije okončan;

Vodeći računa dalje o činjenici da je potrebno da se mirovni proces okonča kako bi se uspostavilo stabilno političko i sigurnosno okruženje u Bosni i Hercegovini;

Pozivajući se dalje na tačku 12.1. Deklaracije Vijeća za implementaciju mira, koje se sastalo u Madridu, 15. i 16. decembra 1998. godine, u kojoj se jasno kaže da Vijeće smatra da uspostavljanje vladavine prava, u koju svi građani imaju povjerenje, predstavlja preduvjet za dugotrajni mir i samoodrživu ekonomiju koja je u stanju da privuče i zadrži strane i domaće ulagače;

Konstatirajući da je Upravni odbor Vijeća za implementaciju mira, u komunikatu donesenom u Briselu 20. marta 2001. godine naglasio da "operativne i efikasne državne institucije, pravosudna reforma, poštivanje vladavine prava i propisno vršenje vlasti, i dalje ostaju od suštinske važnosti za implementaciju Mirovnog sporazuma";

Upoznat sa osnaženom strategijom za reformu pravosuđa kako bi se ojačala vladavina prava u Bosni i Hercegovini iz 2002/2003. godine koju je odobrio Upravni odbor Vijeća za implementaciju mira 28. februara 2002. godine;

Imajući u vidu da su u komunikatu donesenom nakon sastanka Upravnog odbora Vijeća za implementaciju mira održanog 15. marta 2006. godine u Beču, politički direktori izrazili svoju stalnu podršku Državnom sudu koji će omogućiti vlastima u BiH da se optuženi za ratne zločine i optuženi za organizirani kriminal efikasno procesuiraju u Bosni i Hercegovini;

Podsjećajući da je Upravni odbor Vijeća za implementaciju mira, na sastanku održanom 19. juna 2007. godine u Sarajevu, pozvao organe vlasti u Bosni i Hercegovini, a posebno u Republici Srpskoj, da ispoštuju svoje obaveze koje imaju po međunarodnom pravu tako što će u potpunosti saradivati sa Međunarodnim krivičnim sudom za bivšu Jugoslaviju (MKSJ) i imati aktivnu ulogu u hapšenju svih preostalih optuženika bez daljeg odlaganja, uključujući Radovana Karadžića i Ratka Mladića, razbijati njihove mreže podrške i osigurati transfer optuženika u MKSJ;

Prepoznajući da u cilju sprječavanja aktivnosti koje opstruiraju ili prijetu da opstruiraju proces implementacije mira koji se odvija pod okriljem Općeg okvirnog sporazuma za mir u Bosni i Hercegovini, postoji potreba da se u pojedinim slučajevima nosiocima putne isprave putna isprava oduzme;

Svjestan hitnosti da se relevantne odredbe izmijene i dopune;

Uzevši u obzir i razmotrivši sve navedeno,

Visoki predstavnik donosi sljedeću

ODLUKU

KOJOM SE DONOSI ZAKON O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PUTNIM ISPRAVAMA BOSNE I HERCEGOVINE
 ("Službeni glasnik BiH", br. 4/97, 1/99, 9/99, 27/00, 32/00, 19/01 i 47/04)

Zakon koji slijedi i koji čini sastavni dio ove Odluke stupa na snagu kako je predviđeno članom 6. ovog Zakona, na privremenoj osnovi, sve dok ga Parlamentarna skupština Bosne i Hercegovine ne usvoji u istom obliku, bez izmjena i dopuna i bez dodatnih uvjeta.

Ova Odluka se objavljuje na službenoj Internet stranici Ureda visokog predstavnika i stupa na snagu odmah.

Ova Odluka se odmah objavljuje u "Službenom glasniku BiH".

Broj 02/07
9. jula 2007. godine
Sarajevo

Visoki predstavnik
Miroslav Lajčák, s. r.

ZAKON

O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PUTNIM ISPRAVAMA BOSNE I HERCEGOVINE

Član 1.

(Izmjena u članu 21.)

U Zakonu o putnim ispravama Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik BiH", br. 4/97, 1/99, 9/99, 27/00, 32/00, 19/01 i 47/04; u daljnjem tekstu: Zakon), u članu 21, stavu (1), tačka 2. mijenja se i glasi: "u skladu sa zakonom o krivičnom postupku". Tačka 3. se briše, a dosadašnja tačka 4. postaje tačkom 3.

Član 2.

(Izmjena u članu 23.)

U članu 23. Zakona, u stavu (1), tačka d) mijenja se i glasi: "ako postoji razlog iz člana 21. stava (1) tačke 2. i 3. i stava (2) ovog Zakona."

Član 3.

(Novi članovi 24.a i 24.b)

Iza člana 24. Zakona, dodaju se novi članovi 24.a i 24.b, koji glase:

"Član 24.a

- (1) Nosiocu putne isprave putna isprava se može oduzeti kako bi se spriječila aktivnosti koje opstruiraju ili prijetu da opstruiraju proces provedbe mira koji se odvija pod okriljem Općeg okvirnog sporazuma za mir u Bosni i Hercegovini.
- (2) Nalog da se nosiocu putne isprave putna isprava oduzme također sadrži zabranu izdavanja nove putne isprave, na osnovu koje će zahtjev za izdavanje putne isprave biti odbačen.
- (3) Osoba za koju postoji nalog o oduzimanju putne isprave ne smije prelaziti državnu granicu kako bi napustila Bosnu i Hercegovinu.

Član 24.b

Kada je nekoj osobi izdavanje putne isprave zabranjeno, u iznimnom slučaju joj se može izdati putni list koji važi

isključivo za putovanje u jednom pravcu u Bosnu i Hercegovinu, ako se osoba nalazi izvan Bosne i Hercegovine i potrebna joj je isprava za povratak u Bosnu i Hercegovinu."

Član 4.

(Dopuna u članu 25.a)

- (1) U članu 25.a Zakona, u stavu (1), iza tačke 3. dodaje se nova tačka 4. koja glasi:
- "4. Državljanin Bosne i Hercegovine koji pređe državnu granicu Bosne i Hercegovine sa putnim ispravama koje nisu uređene ovim Zakonom ili sa ličnom kartom koja nije lična karta državljanina Bosne i Hercegovine."
- (2) U stavu (2) člana 25.a Zakona, tekst: "tač. 1), 2) i 3)", mijenja se i glasi: "tačke 1), 2), 3) i 4)".

Član 5.

(Ograničavajuća odredba u pogledu vremena)

Iza člana 33. Zakona dodaje se novi član 33.a, koji glasi:

"Član 33.a

Član 24.a Zakona važi do 30. juna 2008."

Član 6.

(Stupanje na snagu i objavljivanje ovog Zakona)

Ovaj Zakon stupa na snagu po objavljivanju na službenoj Internet stranici Ureda visokog predstavnika i odmah se objavljuje u "Službenom glasniku BiH".

Koristeći se ovlastima koje su visokom predstavniku dane člankom V Aneksa 10 (Sporazum o civilnoj provedbi Mirovnog ugovora) Općeg okvirnog sporazuma za mir u Bosni i Hercegovini, prema kojem je visoki predstavnik konačni autoritet za tumačenje navedenog Sporazuma o civilnoj provedbi Mirovnog ugovora, i člankom II 1. (d) prethodno navedenog Sporazuma, koji od visokog predstavnika zahtijeva da olakša rješavanje bilo kojih poteškoća koje se pojave u svezi s civilnom provedbom Općeg okvirnog sporazuma za mir u Bosni i Hercegovini;

Pozivajući se na stavak XI.2 Zaključaka Konferencije za provedbu mira održane u Bonu 9. i 10. prosinca 1997. godine, u kojem je Vijeće za provedbu mira pozdravilo nakanu visokog predstavnika da uporišti svoj konačni autoritet za tumačenje Sporazuma o civilnoj provedbi Mirovnog ugovora, kako bi olakšao rješavanje bilo kojih poteškoća kao što je gore rečeno "donošenjem obvezujućih odluka kako god on ocijeni da je neophodno" o određenim pitanjima, uključujući i (prema točki (c) stavka XI.2) "mjere kojima se osigurava provedba Mirovnog sporazuma na cijelom teritoriju Bosne i Hercegovine i njezinih entiteta";

S obzirom na činjenicu da proces provedbe mira koji se nastavlja pod okriljem Općeg okvirnog sporazuma za mir u Bosni i Hercegovini još uvijek nije okončan;

Vodeći računa dalje o činjenici da je potrebno da se mirovni proces okonča kako bi se uspostavilo stabilno političko i sigurnosno okruženje u Bosni i Hercegovini;

Pozivajući se dalje na točku 12.1. Deklaracije Vijeća za provedbu mira, koje se sastalo u Madridu, 15. i 16. prosinca 1998. godine, u kojoj se jasno kaže da Vijeće smatra da uspostavljanje vladavine prava, u koju svi građani imaju povjerenje, predstavlja preduvjet za dugotrajni mir i samoodrživo gospodarstvo koje je u stanju da privuče i zadrži strane i domaće ulagače;

Konstatirajući da je Upravni odbor Vijeća za provedbu mira, u communiquéé donesenom u Briselu 20. ožujka 2001. godine naglasio da "operativne i učinkovite državne institucije, pravosudna reforma, poštivanje vladavine prava i propisno vršenje vlasti, i dalje ostaju od suštinske važnosti za provedbu Mirovnog sporazuma";

Upoznat s osnaženom strategijom za reformu pravosuđa kako bi se ojačala vladavina prava u Bosni i Hercegovini iz 2002/2003. godine koju je odobrio Upravni odbor Vijeća za provedbu mira 28. veljače 2002. godine;

Imajući u vidu da su u communiquéé donesenom nakon sastanka Upravnog odbora Vijeća za provedbu mira održanog 15. ožujka 2006. godine u Beču, politički direktori izrazili svoju stalnu potporu Državnom sudu koji će omogućiti vlastima u BiH da se optuženi za ratne zločine i optuženi za organizirani kriminal učinkovito procesuiraju u Bosni i Hercegovini;

Podsjećajući da je Upravni odbor Vijeća za provedbu mira, na sastanku održanom 19. lipnja 2007. godine u Sarajevu, pozvao organe vlasti u Bosni i Hercegovini, a posebice u Republici Srpskoj, da ispoštuju svoje obveze koje imaju po međunarodnom pravu tako što će u potpunosti surađivati s Međunarodnim kaznenim sudom za bivšu Jugoslaviju (MKSJ) i imati aktivnu ulogu u uhićenju svih preostalih optuženika bez daljeg odlaganja, uključujući Radovana Karadžića i Ratka Mladića, razbijati njihove mreže potpore i osigurati transfer optuženika u MKSJ;

Prepoznajući da u cilju sprječavanja aktivnosti koje opstruiraju ili prijete da opstruiraju proces provedbe mira koji se odvija pod okriljem Općeg okvirnog sporazuma za mir u Bosni i Hercegovini, postoji potreba da se u pojedinim slučajevima nosiocima putne isprave putna isprava oduzme;

Svjestan žurnosti da se relevantne odredbe izmijenjene i dopune;

Uzevši u obzir i razmotrivši sve navedeno,
Visoki predstavnik donosi sljedeću

ODLUKU

KOJOM SE DONOSI ZAKON O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PUTNIM ISPRAVAMA BOSNE I HERCEGOVINE
("Službeni glasnik BiH", br. 4/97, 1/99, 9/99, 27/00, 32/00, 19/01 i 47/04)

Zakon koji slijedi i koji čini sastavni dio ove Odluke stupa na snagu kako je predviđeno člankom 6. ovog Zakona, na privremenom osnovu, sve dok ga Parlamentarna skupština Bosne i Hercegovine ne usvoji u istom obliku, bez izmjena i dopuna i bez dodatnih uvjeta.

Ova Odluka se objavljuje na službenoj Internet stranici Ureda visokog predstavnika i stupa na snagu odmah.

Ova Odluka se odmah objavljuje u "Službenom glasniku BiH".

Broj 02/07
9. srpnja 2007. godine
Sarajevo

Visoki predstavnik
Miroslav Lajčák, v. r.

ZAKON

O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PUTNIM ISPRAVAMA BOSNE I HERCEGOVINE

Članak 1.

(Izmjena u članku 21.)

U Zakonu o putnim ispravama Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik BiH", br. 4/97, 1/99, 9/99, 27/00, 32/00, 19/01 i 47/04; u daljnjem tekstu: Zakon), u članku 21, stavku (1), točka 2. mijenja se i glasi: "sukladno zakonu o kaznenom postupku". Točka 3. se briše, a dosadašnja točka 4. postaje točkom 3.

Članak 2.

(Izmjena u članku 23.)

U članku 23. Zakona, u stavku (1), točka d) mijenja se i glasi: "ako postoji razlog iz članka 21. stavka (1) točke 2. i 3. i stavka (2) ovog Zakona."

Članak 3.

(Novi članci 24.a i 24.b)

Iza članka 24. Zakona, dodaju se novi članci 24.a i 24.b, koji glase:

"Članak 24.a

- (1) Nosiocu putne isprave putna isprava može se oduzeti kako bi se spriječila aktivnosti koje opstruiraju ili prijete da opstruiraju proces provedbe mira koji se odvija pod okriljem Općeg okvirnog sporazuma za mir u Bosni i Hercegovini.
- (2) Nalog da se nosiocu putne isprave putna isprava oduzme također sadrži zabranu izdavanja nove putne isprave, na temelju koje će zahtjev za izdavanje putne isprave biti odbačen.
- (3) Osoba za koju postoji nalog o oduzimanju putne isprave ne smije prelaziti državnu granicu kako bi napustila Bosnu i Hercegovinu.

Članak 24.b

Kada je nekoj osobi izdavanje putne isprave zabranjeno, u iznimnom slučaju joj se može izdati putni list koji važi isključivo za putovanje u jednom pravcu u Bosnu i Hercegovinu, ako se osoba nalazi izvan Bosne i Hercegovine i potrebna joj je isprava za povratak u Bosnu i Hercegovinu."

Članak 4.

(Dopuna u članku 25.a)

- (1) U članku 25.a Zakona, u stavku (1), iza točke 3. dodaje se nova točka 4. koja glasi:

"4. Državljanin Bosne i Hercegovine koji pređe državnu granicu Bosne i Hercegovine s putnim ispravama koje nisu uređene ovim Zakonom ili s osobnom iskaznicom koja nije osobna iskaznica državljanina Bosne i Hercegovine."
- (2) U stavku (2) članka 25.a Zakona, tekst: "toč. 1), 2) i 3)", mijenja se i glasi: "točke 1), 2), 3) i 4)".

Članak 5.

(Ograničavajuća odredba u pogledu vremena)

Iza članka 33. Zakona dodaje se novi članak 33.a, koji glasi:

"Članak 33.a

Članak 24.a Zakona važi do 30. lipnja 2008."

Članak 6.

(Stupanje na snagu i objavljivanje ovog Zakona)

Ovaj Zakon stupa na snagu po objavljivanju na službenoj Internet stranici Ureda visokog predstavnika i odmah se objavljuje u "Službenom glasniku BiH".

Користећи се овлашћењима која су високом представнику дата чланом V Анекса 10 (Споразум о цивилној имплементацији Мировног уговора) Општег оквирног споразума за мир у Босни и Херцеговини, према којем је високи представник коначни ауторитет за тумачење наведеног Споразума о цивилној имплементацији Мировног уговора, и чланом II 1. (д) претходно наведеног Споразума, који од високог представника захтијева да олакша рјешавање било којих потешкоћа које се

појаве у вези са цивилном имплементацијом Општег оквирног споразума за мир у Босни и Херцеговини;

Позивајући се на став XI.2 Закључака Конференције за имплементацију мира одржане у Бону 9. и 10. децембра 1997. године, у којем је Савјет за имплементацију мира поздравио намјеру високог представника да искористи свој коначни ауторитет за тумачење Споразума о цивилној имплементацији Мировног уговора, како би олакшао рјешавање било којих потешкоћа као што је горе речено "доношењем обавезујућих одлука какогод он оцијени да је неопходно" о одређеним питањима, укључујући и (према тачки (ц) става XI.2) "мјере којима се обезбјеђује имплементација Мировног споразума на цијелој територији Босне и Херцеговине и њених ентитета";

С обзиром на чињеницу да процес имплементације мира који се наставља под окриљем Општег оквирног споразума за мир у Босни и Херцеговини још увијек није окончан;

Водећи рачуна даље о чињеници да је потребно да се мировни процес оконча како би се успоставило стабилно политичко и безбједносно окружење у Босни и Херцеговини;

Позивајући се даље на тачку 12.1. Декларације Савјета за имплементацију мира, који се састао у Мадриду, 15. и 16. децембра 1998. године, у којој се јасно каже да Савјет сматра да успостављање владавине права, у коју сви грађани имају повјерење, представља предуслов за дуготрајни мир и самоодрживу економију која је у стању да привуче и задржи стране и домаће улагаче;

Констатујући да је Управни одбор Савјета за имплементацију мира, у коминикеу донесеном у Бриселу 20. марта 2001. године нагласио да "оперативне и ефикасне државне институције, правосудна реформа, поштивање владавине права и прописно вршење власти, и даље остају од суштинске важности за имплементацију Мировног споразума";

Упознат са оснаженом стратегијом за реформу правосуђа како би се ојачала владавина права у Босни и Херцеговини из 2002/2003. године коју је одобрио Управни одбор Савјета за имплементацију мира 28. фебруара 2002. године;

Имајући у виду да су у коминикеу донесеном након састанка Управног одбора Савјета за имплементацију мира одржаног 15. марта 2006. године у Бечу, политички директори изразили своју сталну подршку Државном суду који ће омогућити властима у БиХ да се оптужени за ратне злочине и оптужени за организовани криминал ефикасно процесуирају у Босни и Херцеговини;

Подсјећајући да је Управни одбор Савјета за имплементацију мира, на састанку одржаном 19. јуна 2007. године у Сарајеву, позвао органе власти у Босни и Херцеговини, а посебно у Републици Српској, да испоштују своје обавезе које имају по међународном праву тако што ће у потпуности сарађивати са Међународним кривичним судом за бившу Југославију (МКСЈ) и имати активну улогу у хапшењу свих преосталих оптуженика без даљег одлагања, укључујући Радована Караџића и Ратка Младића, разбијати њихове мреже подршке и осигурати трансфер оптуженика у МКСЈ;

Препознајући да у циљу спрјечавања активности које опструирају или пријете да опструирају процес имплементације мира који се одвија под окриљем Општег оквирног споразума за мир у Босни и Херцеговини, постоји потреба да се у појединим случајевима носиоцима путне исправе путна исправа одузме;

Свјестан хитности да се релевантне одредбе измијене и допуне;

Узевши у обзир и размотривши све наведено,

Високи представник доноси следећу

ОДЛУКУ**КОЈОМ СЕ ДОНОСИ ЗАКОН О ИЗМЈЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ПУТНИМ ИСПРАВАМА БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ**

("Службени гласник БиХ", бр. 4/97, 1/99, 9/99, 27/00, 32/00, 19/01 и 47/04)

Закон који слиједи и који чини саставни дио ове Одлуке ступа на снагу како је предвиђено чланом 6. овог Закона, на привременој основи, све док га Парламентарна скупштина Босне и Херцеговине не усвоји у истом облику, без измјена и допуна и без додатних услова.

Ова Одлука се објављује на службеној Интернет страници Канцеларије високог представника и ступа на снагу одмах.

Ова Одлука се одмах објављује у "Службеном гласнику БиХ".

Број 02/07
9. јула 2007. године
Сарајево

Високи представник
Мирослав Лајчак, с. р.

ЗАКОН**О ИЗМЈЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ПУТНИМ ИСПРАВАМА БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ**

Члан 1.

(Измјена у члану 21.)

У Закону о путним исправама Босне и Херцеговине ("Службени гласник БиХ", бр. 4/97, 1/99, 9/99, 27/00, 32/00, 19/01 и 47/04; у даљњем тексту: Закон), у члану 21, ставу (1), тачка 2. мијења се и гласи: "у складу са законом о кривичном поступку". Тачка 3. се брише, а досадашња тачка 4. постаје тачком 3.

Члан 2.

(Измјена у члану 23.)

У члану 23. Закона, у ставу (1), тачка д) мијења се и гласи: "ако постоји разлог из члана 21. става (1) тачке 2. и 3. и става (2) овог Закона."

Члан 3.

(Нови чланови 24.а и 24.б)

Иза члана 24. Закона, додају се нови чланови 24.а и 24.б, који гласе:

"Члан 24.а

- (1) Носиоцу путне исправе путна исправа се може одузети како би се спријечиле активности које опструишу или пријете да опструишу процес имплементације мира који се одвија под окриљем Општег оквирног споразума за мир у Босни и Херцеговини.
- (2) Налог да се носиоцу путне исправе путна исправа одузме такође садржи забрану издавања нове путне исправе, на основу које ће захтјев за издавање путне исправе бити одбачен.
- (3) Лице за које постоји налог о одузимању путне исправе не смије прелазити државну границу како би напустило Босну и Херцеговину.

Члан 24.б

Када је неком лицу издавање путне исправе забрањено, у изнимном случају му се може издати путни лист који важи искључиво за путовање у једном правцу у Босну и Херцеговину, ако се лице налази ван Босне и Херцеговине и потребна му је исправа за повратак у Босну и Херцеговину."

Члан 4.

(Допуна у члану 25.а)

- (1) У члану 25.а Закона, у ставу (1), иза тачке 3. додаје се нова тачка 4. која гласи:
 - "4. Држављанин Босне и Херцеговине који пређе државну границу Босне и Херцеговине са путним исправама које нису уређене овим Законом или са личном картом која није лична карта држављана Босне и Херцеговине."
- (2) У ставу (2) члана 25.а Закона, текст: "тач. 1), 2) и 3)", мијења се и гласи: "тачке 1), 2), 3) и 4)".

Члан 5.

(Ограничавајућа одредба у погледу времена)

Иза члана 33. Закона додаје се нови члан 33.а, који гласи:

"Члан 33.а

Члан 24.а Закона важи до 30. јуна 2008."

Члан 6.

(Ступање на снагу и објављивање овог Закона)

Овај Закон ступа на снагу по објављивању на службеној Интернет страници Канцеларије високог представника и одмах се објављује у "Службеном гласнику БиХ".

316

Koristeći se овлашћенима која су високом представнику дана чланом V Анекса 10 (Споразум о цивилној provedби Мировног уговора) Опћег оквирног споразума за мир у Босни и Херцеговини, према којем је високи представник коначни ауторитет за тумачење наведеног Споразума о цивилној provedби Мировног уговора, и чланом II 1. (d) prethodно наведеног Споразума, који од високог представника захтијева да олакша рјешавање било којих poteškoća које се појаве у vezi са цивилном provedбом Опћег оквирног споразума за мир у Босни и Херцеговини;

Pozivajući se на став XI.2 Zaključака Konferencije за implementацију mira одржане у Bonu 9. и 10. decembra 1997. године, у којем је Vijeće за implementацију mira pozdravilo namjerу visokог представника да iskorисти свој коначни ауторитет за тумачење Споразума о цивилној provedби Мировног уговора, како би олакшао рјешавање било којих poteškoća као што је gore rečeno "donoшењем obavezuјуćih одлука kakогod on ocijeni да је neophodно" о одређеним питањима, укључујући и (prema таčki (c) става XI.2) "mjere којима се osigurava implementација Мировног споразума на cijелој територији Bosне и Hercegovине и njenih entiteta";

S obzirom na činjenicu да процес implementације mira који се nastavlja под okriljem Опћег оквирног споразума за мир у Босни и Hercegovini још uvijek nije okončan;

Vodeći računa даље о činjenici да је потребно да се мировни процес okonča како би се uspostavilo stabilно političко и sigurnosно okruženje у Босни и Hercegovini;

Pozivajući se даље на таčku 12.1. Deklarације Vijeća за implementацију mira, које се sastalo у Madridу, 15. и 16. decembra 1998. године, у којој се јасно каже да Vijeće smatra да uspostavljanje vladavine права, у коју сви грађани имају повjerenje, представља preduvjet за dugотрајни мир и samoodrživu економију која је у stanju да privуче и zadrži стране и domaće ulagače;

Konstatirajući да је Upravni odbor Vijeća за implementацију mira, у komuniкуе donesenom у Briselu 20. marta 2001. године naglasio да "operativне и efikasне državne institucije, pravosudna reforma, poštivanje vladavine права и propisно vršenje власти, и даље ostaju од суштinsке važности за implementацију Мировног споразума";